

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-79/12

Priština, 5. decembar 2012. godine

U postupku:

H. B.

Žalilac

Protiv

R. J.

Podnositel zahteva/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu, Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/121/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA00081), od dana 7. septembra 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 5. decembra 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Odbacuje se kao nedozvoljena žalba uložena od strane H. B. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/121/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA00081), od dana 7. septembra 2011. godine.**

- 2- Žalilac treba platiti troškove postupka određene u iznosu od € 60 (€ šezdeset) u roku od 15 (petnaest) dana od prijema presude inače će doći do prisilnog izvršenja.**

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 30. maj 2006 godine, R. J. je podnела zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je tražila ponovni posed nad imovinom koja se nalazi u Gnjilanu, parcele pod brojevima 892, 893 i 894 (ukupna površina 1 ha 61 ar 65 m²). Ona je izjavila da je ona vlasnik imovine koju je posedovala ali je trebala da napusti istu zbog oružanog sukoba u 1998/1999. U prilogu njenom zahtevu, ona je dostavila KAI, među ostalog, sledeća dokumenta:

- Posedovni list br. 786 od 08. avgusta 2005. godine, izdat od strane UNMIK-a na ime podnosioca zahteva R. J., povodom triju parcela – 892, 893 i 894;
- Kupoprodajni ugovor u vezi njive u oblasti Gornjeg Livoca, na mestu zvanom "Jaruge", od dana 14. decembra 1950. godine, u kojem je B. J. bio kupac. Površina zemljišta nije navedena, individualizirana je detaljnim opisom granica njive;
- Kupoprodajni ugovor u vezi njive u oblasti Gornjeg Livoca, na mestu zvanom "Jaruge", od dana 25. decembra 1965. godine, u kome je B. J. bio kupac. Površina zemljišta nije navedena, individualizirana je preporukom na posedovni list sa brojem 1853;

KAI je obavestila potencijalne zainteresovane strane povodom postojanja zahteva postavljanjem znaka na njivi (na tri parcele) dva puta za redom – dana 28. oktobra 2008. godine, i 10. decembra 2009. godine. Bilo je još jedno dodatno obaveštenje, od dana 1. juna 2001. godine, kada je znak postavljen ispred zgrade, koja se nalazila na parceli. U odgovoru na drugo obaveštenje R. H. B., rođen dana 03. avgusta 1958. godine, obavestio je Izvršni sekretarijat da on tvrdi prava nad spornom parcelom (on je potpisao obaveštenje o učešću dana 10. decembra 2009. godine). Tužena strana je tvrdila da je on zakonski vlasnik i predstavio raznu dokumentaciju, među kojima je i ugovor o prometu imovine potpisana od strane Stanojević Tutina Arsenija

kao prodavca i R. A. kao kupca, od dana 18. februara 19941. godine. On nije predstavio bilo kakav dokaz da je na bilo koji način povezan sa kupcem.

Odlukom KPCC/D/A/121/2011 od dana 07. septembra 2011. godine, KIZK je prihvatile zahtev kao osnovan. Komisija je izjavila da predstavljeni dokumenti legaliziraju podnosioca zahteva kao zakonskog vlasnika. Tužena strana, međutim, nije uspela da ustanovi porodičnu vezu sa osobom za koju on tvrdi da je nasledio svoje pravo od njega – R. A.

Odluka je uručena strankama – dana 22. decembra 2011. dodine ista je uručena R. J. dok je dana 08. decembra 2011. godine uručena tuženoj strani R. B.. Nijedna stranka nije uložila žalbu na odluku u vremenskom roku od 30 dana.

Dana 29. maja 2012. godine, H. B., rođen u 1946. godini, je uložio žalbu na odluku. On tvrdi da je njegov otac Z. B. kupio spornu parcelu u 1946. godini. Ovo zemljište je kasnije silom oduzeto od njegove porodice od strane bivše vlasti što ih je premorila da napuste Kosovo i odu za Tursku. Ovo se desilo u 60.-tim godinama dvadesetog veka. Žalilac se vratio na Kosovo nakon 1999. godine na osnovu punomoćja datog od strane njegovog oca. On je ovde saznao da je zemljište obrađivano pre početka rata od strane B. J. Nakon toga on je podneo tužbu pred lokalnim sudom te je u međuvremenu izgradio malu kuću na zemljištu i napisao na njoj da ista nije na prodaju i da je ovo njegovo (H. B.) zemljište. On je nastavio sa sporom u суду u Gnjilanu kako bi sredio pitanje sa R. J.. On tvrdi da nije znao o postojanju Kosovske agencije za imovinu te je čuo za istu kada je saznao da je tu jedna osoba iz KIA koja je slikala zemljište te je onda žalilac otišao u Agenciju da se proveri šta se događa. Tamo (u KAI) mu je rečeno da osoba zvana R. H. B. je uključena, ali ovaj R. nema nikakve veze sa njegovom imovinom. On (žalilac) misli da podnositelj zahteva nije namerno obavestio KAI da je ovaj R. pogrešna osoba.

Podnositelj, sada tužnik, je podneo odgovor na žalbu. Ona je izjavila da se žalba ne može odlučiti na osnovanosti pošto žalilac nije bio stranka u postupku pred KAI. Alternativno, ona tvrdi da su dokazi koje je predstavio žalilac nevažni.

Pravno obrazloženje:

Žalba je nedozvoljena na proceduralnim osnovima (član 13.3 (b) UNMIK Uredbe 2006/50 zamjenjene Zakonom br.. 03/L-079) pošto žalilac nije učestvovao u prvostepenom postupku.

Član 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjen Zakonom br. 03/L-079 predviđa sledeće: "U roku od trideset (30) dana od dana kada Kosovska agencija za imovinu obavesti strane o odluci Komisije o zahtevu, strana može [...] da podnese žalbu na tu odluku". Takođe član 176.1 Zakona 03/L-006 o Parničnom postupku predviđa da pravo na ulaganje žalbe pripada strankama u prvostepenom postupku.

Stranka u predmetu i po pitanju zahteva je "*bilo koje lice osim podnosioca žahtera koje trenutno koristi ili tvrdi da ima pravo na imovinu koja je predmet žahtera, i/ili bilo koje drugo lice koje može da ima pravni interes u vezi sa imovinom koja je predmet žahtera [...], uz uslov da to lice obavešti Izvršni sekretarijat o svogoj namjeri da učestvuje u administrativnom postupku u roku od 30 (trideset) dana od dana prijema obaveštenja os strane Izvršnog sekretarijata u skladu sa članom 10.1*" (član 10.2 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, dodato isticanje).

H. B., međutim, nije bio stranka u prvostepenom postupku pred KIZK. Kako bi objasnio ovu situaciju, žalilac navodi da nije bio obavešten o ovim postupcima. U stvari, član 10.3 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 glasi: "*Lice koje ima pravni interes po pitanju žahtera koje nije obavešteno o žahteru, može da bude primljeno kao strana u predmetu u bilo kojoj fazi postupka.*"

Prema tome, Vrhovni sud treba proveriti da li je žalilac bio obavešten o zahtevu. Način za obaveštenje zahteva u ovom masivnom procesu je predviđen članom 10.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Na osnovu ove odredbe, Izvršni sekretarijat treba uraditi razumne napore da obavesti bilo koje lice koje može imati pravni interes za imovinu koja je predmet zahteva.

Sud primećuje da u odgovoru na jedno od obaveštenja (obaveštenja iz 2009. Godine) tužena strana R.H. B. je izjavio da on ima pravni interes u postupku, ali žalilac H. B. nije. Dana 1. juna 2011. godine je obavljen još jedno obaveštenje kada je postavljen znak na imovini preko puta zgrade za koju žalilac tvrdi da je on lično izgradio (kao što se može videti na fotografiji u spisu – strana 76 spisa KIZK). Žalilac nije odgovorio ni na ovo obaveštenje. On ne daje nikakvo razumno obrazloženje zbog čega nije obavestio KIZK da ima pravni interes te i da želi da učestvuje u postupku. Suprotno, on lično objašnjava (u žalbi) da kada je saznao da osoba iz KIA fotografiše zemljište, otiašao je u Agenciju da lično proveri u vezi postupka ali nije bio upitan da li želi da bude uključen u istom kao zainteresovana strana. Jedino se može zaključiti da je žalilac bio obavešten povodom postupka, imao je mogućnost da izrazi želju da učestvuje u postupku ali nije te prema tome nema opravdanja zbog čega nije obavestio KIZK o njegovoj želji da bude uključen kao stranka.

Pošto žalilac H. B. nije ispunio obavezu da obavesti KAI u vezi njegovog interesa u zahtevu, žalilac nema opravdanja zbog čega nije učestvovao u prvostepenom postupku pred KAI. Prema tome žalilac takođe ne može biti prihvaćen kao stranka u postupku u drugom stepenu pred Žalbenim veće KAI. Žalba se treba

odbaciti kao nedozvoljena (član 13.3 (b) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079; takođe vidi član 195.1 Zakona o parničnom postupku).

Pošto je žalba nedozvoljena, Vrhovnom суду nije dozvoljeno da reši povodom pitanja materijalnog prava stranaka.

Sudski troškovi:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudske takse koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude – odbacivanje žalbe (10.21, 10.15 AN 2008/2): € 30.

Ove sudske troškove će snositi žalilac pošto je isti izgubio slučaj. U smislu člana 45 stav 1 Zakona o sudskim taksama, vremenski rok za uplatu istih je 15 dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudske takse u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudske takse u određenom vremenskom roku, sprovešće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar